Sag 256/84

Koyo Seiko Co. Ltd
mod
Rådet og Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

Sammendrag

Annullationssøgsmål — rådsforordning om indførelse af en endelig antidumpingtold — afvisning af en sag rettet mod Kommissionen

(EØF-traktaten, art. 173; Rådets forordninger nr. 3017/79 og nr. 2089/84)

I betragtning af den rolle, forordning nr. 3017/79 har tildelt Kommissionen i den procedure, som fører til, at Rådet vedtager en forordning om indførelse af en endelig antidumpingtold, kan en sag om annullation af en sådan forordning kun rettes mod Rådet, da det kun er dette, der kan træffe afgørelse herom.

DOMSTOLENS KENDELSE

8. maj 1985 *

I sag 256/84

Koyo Seiko Co. Ltd,

sagsøger,

mod

* Processprog: Fransk

Rådet og Kommissionen for De europæiske Fællesskaber,

sagsøgte,

har

DOMSTOLEN

sammensat af præsidenten Mackenzie Stuart, afdelingsformændene G. Bosco, O. Due og C. Kakouris, dommerne P. Pescatore, T. Koopmans, U. Everling, K. Bahlmann, Y. Galmot, R. Joliet og T. F. O'Higgins,

generaladvokat: G. F. Mancini
justitssekretær: P. Heim

afsagt følgende

KENDELSE

Sagsfremstilling

Ved stævning af 2. november 1984 har Koyo Seiko Co. Ltd anlagt sag mod Rådet og Kommissionen for De europæiske Fællesskaber med påstand om annullation af Rådets forordning nr. 2089/84 af 19. juli 1984 om indførelse af en endelig antidumpingtold på visse kuglelejer med oprindelse i Japan og Singapore (EFT L 193, s. 1).

Ved særskilt dokument, indgået til Domstolens justitskontor den 11. december 1984, har Kommissionen fremsat en formalitetsindsigelse i medfør af artikel 91, stk. 1, i Domstolens procesreglement og har nedlagt påstand om, at sagen afvises, for så vidt som den er rettet mod Kommissionen.

I et indlæg, der er registreret på Domstolens justitskontor den 12. marts 1985, har sagsøgeren taget til genmæle mod Kommissionens indsigelse og har gjort gældende, at Rådet har handlet på forslag af Kommissionen, og at det kun er denne, der er i stand til at imødegå alle de argumenter, der er fremført til støtte for annullationssøgsmålet. Sagsøgeren har henvist til dommen af 29. marts 1979 (Koyo Seiko mod Rådet og Kommissionen, 120/77, Sml. s. 1337), hvori Domstolen anerkendte Kommissionen som sagsøgt, skønt der under sagen var nedlagt påstand om annullation af en rådsforordning.

Under henvisning til dommens præmis 34 har sagsøgeren anført, at det i denne sag er berettiget at sagsøge Kommissionen i

betragtning af dens aktive rolle ved indførelsen af den omtvistede forordning, der ikke blot har bestået i fremsættelse af forslag.

Sagsøgeren har i den forbindelse anført, at formålet med sagen også er at få fastslået, at den procedure, som førte til vedtagelsen af Rådets omtvistede forordning, er ulovlig, for så vidt som Kommissionen ved sin afgørelse 81/406 af 4. juni 1981 (EFT L 152, s. 44) havde godtaget tilsagn om prisændringer, som sagsøgeren havde givet; den kunne derfor ikke fortsætte proceduren og foreslå Rådet at indføre en endelig antidumpingtold.

Grunde

1 I medfør af procesreglementets artikel 91, stk. 3, forhandles der mundtligt om den rejste indsigelse, medmindre Domstolen bestemmer andet. Domstolen anser den foreliggende sag for tilstrækkeligt oplyst, og finder derfor ikke anledning til at indlede mundtlig forhandling.

2 De påstande, der er nedlagt i sagen, vedrører udtrykkeligt og udelukkende Rådets forordning nr. 2089/84 af 19. juli 1984.

3 Det bemærkes endvidere, at Kommissionen spiller en væsentlig rolle i Rådets beslutningsproces. Det fremgår af bestemmelserne i Rådets forordning nr. 3017/79 af 20. december 1979 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det europæiske økonomiske Fællesskab (EFT L 339, s. 1), på grundlag af hvilken den omtvistede forordning er udstedt, at det påhviler Kommissionen at gennemføre undersøgelser og på grundlag af disse træffe bestemmelse om afslutning af proceduren eller om fortsættelse af denne, idet den anvender midlertidige foranstaltninger og foreslår Rådet at træffe endelige foranstaltninger. Det tilkommer imidlertid Rådet at træffe afgørelsen, og dette kan undlade at træffe en afgørelse, hvis det er uenig med Kommissionen, eller træffe en afgørelse på grundlag af sidstnævntes forslag.

4 Heraf følger, at sagen om annullation af Rådets forordning nr. 2089/84 må afvises, for så vidt som den er rettet mod Kommissionen.

Af disse grunde

bestemmer

DOMSTOLEN

1) **Sagen afvises, for så vidt som den er rettet mod Kommissionen.**

2) **Sagsøgeren betaler omkostningerne i forbindelse med den formalitetsindsigelse, der er fremsat i medfør af procesreglementets artikel 91.**

Således bestemt i Luxembourg den 8. maj 1985.

P. Heim
Justitssekretær

A. J. Mackenzie Stuart
Præsident